

navdahne; v tem času se bodo občine ustanovile in vrede, ljudstvo še bolj oživilo, prebudilo, zavedlo, in tako pravične poslance volilo v deželne in državne zборе; v tem času bodo uradniki starega kopita s sposobnejimi in sedanjim terjatvam primernejimi nadomestovani; in sto drugih prememb bo. Da drugač bo in biti mora, poglej v belo Ljubljano, v Trst, v Maribor, Celje itd. — pa vidiš od premilostljivega knezo-vladika do zadnjega učenika duhovnega in svetnega stanú goreče domorodce, same blage duše, ki nič bolj ne želijo kot vresničiti želje tvoje; pa, quis contra torrentem? Ni nam pričakovati od nasprotnikov brez duševne borbe in silnega prizadetja iz lastne volje, da bodo nam svojevotjno pustili, kar nam gré od Boga in narave podarjenega. Zato brez strahú naj vsakteri v svojem stanu iskreno dela za blagor naroda svojega, in za pet let bo in mora biti drugač ako se protivniki naši tudi na glave stavijo. — Ti pa, premila Slovenija! porodi nam politični časopis, ki bi saj trikrat v tednu izhajal. — Tako misli.

Kuhar.

Zaupnica

gospodoma Toman-u in Černe-tu.

„Mnogočastna gospoda! Ko v začetku našega stoletja nemškega cesarstva ni bilo rešiti mogoče razpada, in so Njih veličanstvo cesar Franc svoje dedne dežele za avstrijsko cesarstvo razglasili, se je zamudilo popustiti pridevano ptujo politiko, kateri je bil zastavni nauk ponemčevati. Ljudstva avstrijskega cesarstva sveste si svoje moči, prepričane, da morajo po taki politiki zginiti iz zgodovine, je, viditi to, v srce peklo in bilo vzrok tako živo obujene narodne zavednosti. Enaka se je godila pri nas; čut, da smo vredni bivati, je tudi nas zdramil in spomnil smo se prededov silne moči in slave. — Med možé, ki jih kot obuditelje in branitelje našega naroda častimo, štejemo tudi posebno Vaji, visoko častita gospoda. Vidva sta svoj poklic, svojo nalogo razumela, ker zgodovine tek, čas in rojakov želje razumeta. Zato sta iskreno zahvalo in, zagotovimo podpisani, tudi večni spomin pri njih zaslužila. Je pa Vaji obnašanje in borenje za pravice naroda, vladarju najzvestejšega, iskrene zahvale vredno, bo od vesvoljnega naroda slovenskega Vama dvojna hvala po pravici naproti donela, ako se bosta enako krepko tudi za njegove verske pravice potegnili. Bog Vaji živi in ohrani v prid narodskih in verskih pravic naših! Slava in iskrena zahvala Vama!“

Zaupnica ta podpisana je v krajih na Dolenskem, posebno v Kostanjevci, pri sv. Križu, pri Savi, v Čatežu, na Dolnih, v Gercavcah, v Ribnici, na Dobrovi pri Ljubljani, na Igu, na dobrem Polju, v Podgorici, v Dolejni vasi, v Ravnih, v Novem mestu, na Orchovem, v Trstu, v Mariboru, v Ljubljani, na Dunaji, v Candi, v Gradcu, v Šmartnu pri Liti, na Savi, v Gotenicah, v Poljanah, v srenji Jurkovaški, v Čermošnicah, v Semiču, v Černomlju, v Puščavi, v Mirni peči, v Kočevju, v Trebnem, na Hinjskem, v Šmihelu, na Radovškem, v Toplicah, v Suhorju, v Dobnem dolu, v Toplicah in v več drugih županijah. Podpisi pričajo, da se vsi stanovi od dné do dné bolj zavedajo za narodno in cerkveno pravo — ki se pri nas tako lepo podpera. — Podpisov vseh je 677, med temi 66 dekanov, fajmoštrov in kaplanov, 11 profesorjev, 23 učiteljev, 21 cesarskih uradnikov, 24 županov, drugi so večidel posestniki, kmetovavci, kupci, obrtniki in rokodelci. — Ali ne pričuje to dovolj, kaj hoče narod naš?

Prislovice, reki i druge reči iz Istre.

Nabral pri Pazinu Jakob Volčić.

Meni su vse kosti na mestu. (Prav zadovoljen sem).

Mat ni žena, dok nima hčere,

Otac ni muž, dok nima sina.

Da nebi ljudi mrli, voli se drli, kade bi stali na svetu;
Bolje svoja gromača (hiša iz suhega zida) nego tuja palača.

Ime Isusovo, sv. Anton, sv. Boštjan su sveteći, sredozimci i polukrušci (je treba še pol živeža imeti); sv. Juraj i sv. Marko su sveteći mladoletci i poluvinci (pol vina).

Je bogata, kako žaba rogata.

Umiljeno janje devet mater sase,

eno noró ne more ni svojó.

Ki more, i konj mu more, (bogatemu gré vse na roke), a ki nemore, ni tovar (osel) mu ne more.

Ča kuća ukrade, kuća dá, (če se je v hiši zgubilo, se bo dobilo).

Ča tat ukrade, tat ne dá.

Sam skusil, bim veroval breku (psu) i mačku.

Treba v usta vzeti, koliko se more pogutnit. (Ne pričenjaj, kar presega tvoje moći).

Muž je žalostan za ženom, koliko lonac od ognja kuha.

Noćna razvedrina malo valja.

Ki va petak uboli, težko mu je lika najti.

Kad je doba tergovati, gré vsaka baba v vinograd;

Kad je doba delovati, ni vidit babe v vinograd.

Ne samo vražje, nego prevražje.

Bog živi mlade i stare! (se reče pridši v hišo porodnice, ki ni še v cirkvo šla). Bog živi i vas pole nas! (pri nas) (pole je pravo, bolje ko poleka ali sedaj poleg).

Kade vrag nezabode nohat, zabode rép. (Srećen početak ima lahko nesrećen svršetak).

Kako mat prede, hći tke.

Zelje raste na korenji.

Ni sve zlato, ča se lašći,

ni vse noro, ča se vrti.

Greh neće, ako ne na pokoru. (Plačilni dan je zmerom zad.)

Preslica je lipa snaga al je slaba hrana.

Ni sleda ni tora (?) ni za njim znat.

Slabo si se uženila (umožiti nimamo), a tvoj muž još slabije. (Tvoj muž je nič, a ti si još veće nič.)

Je ohol kako brek (pes) z gorenom nogom (nima uzroka).

Nima vrat na kući (se reče prišlemu, ki vrat ne zapre za seboj).

On se valje podmore (si brzo pomaga).

Lonac razkoričat, (kora) razgnati ga.

S česnom smrdeti („Po česnu“ je po nemški).

Poverovati ku (ktero komu obljubiti). Povedati kega (koga zatožiti).

Jahati na okorač, okobalo.

Suš dužjá, se po malo suši.

Kec na muzar!

Trk na muzar!

koze } se kličejo na molžno.

ovce }

Kemu na glavi popar tuć (zlo ga imeti).

Svet će ti se zavrteti.

Ki će dobar bit, ni ga triba bit.

Krv je tekla na svig (švigniti).

Debelega konja bluta (ugnjida) raztoči. (Predebeli ljudje težko veliko starost dočakajo).

Ko si v Istri bratje otečestvo razdelijo, se vselej najmlajemu staro ognjišće pustí.

V r a ž a.

Noseća žena na oči jaćmik dá.

Ako se pod krovom od mladih tičev pové, jih guš (črni strupeni gad) pojé.

Gušćarica je majki boži korale navrezekala (na nit naberála), a zelenac (gušćar) njoj jih je razvrezeval; zato ga je majka božja proklela, i zato ima 40 dan odpustka, ki ga ubije, a ki gušćaricu ubije, je 40 dan v grehu.

*